

NATURA JURIDICĂ A RAPORTULUI DE SERVICIU AL FUNCȚIONARULUI PUBLIC

Lector univ. dr. **Emanoil POPESCU**
Universitatea Ecologică din București

Rezumat: Raportul de serviciu al funcționarului public rezultă din actul administrativ de numire în funcție.

Funcționarul public este purtător al funcției publice, pe care o exercită în limitele funcției sale; este un agent al puterii publice; este o instituție a dreptului public; este ținut de normele special cuprinse în Constituție, în Legea 188/1999 republicată, în alte reglementări de drept administrativ și doar în completare normele de drept al muncii, numai în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice.

Cuvinte cheie: raport de serviciu, act administrativ de autoritate, contract de drept public, contract administrativ, contractualizarea funcției publice.

Considerațiile doctrinarilor cu privire la instituția raportului de serviciu al funcționarului public sunt controversate. Unii susțin că acest raport este de natură contractuală iar alții că are caracter legal sau reglementar. Aceste afirmații sunt confirmate de literatura de specialitate care consemnează că:

- natura juridică a funcției publice nu este de ordin contractual, ci legal sau reglementar [1], fiind lovit de nulitate absolută orice contract care ar tinde la modificarea situației funcționarului public numit în funcție cu respectarea normelor legale, printr-un act administrativ de autoritate. Această soluție o regăsim și în câteva decizii ale Curții de Casație, cum ar fi Decizia nr. 2355/3 decembrie 1924 a Secțiunii a III-a: „o funcțiune publică exercitată în baza unui act de numire al autorității potrivit legilor de

THE LEGAL NATURE OF PUBLIC SERVANT'S DUTY RELATIONSHIP

Assistant Professor PhD. **Emanoil POPESCU**
Ecologic University from Bucharest

Abstract: *The public servant's duty relationship results from the administrative appointment deed.*

The public servant is a bearer of public function, that he exercises to the extent of his function; he is an agent of public power: an institution of public law; it is bounded by the regulations especially provided by the Constitution, by the Law no. 188/1999, as further republished, by other administrative law regulations and only in completion by labour law regulations, only to the extent in which they do not disagree with the legislation specific to public function.

Key words: *duty relationship, authority administrative deed, public law contract, administrative contract, public function contractualization.*

Doctrine supporters' considerations regarding the institution of public servant's duty relationship are controversial. Some of them claim that this relationship is contractual and others that it is legal or regulatory. These statements are confirmed by the specialized literature which states that:

- The legal nature of public function is not contractual, but rather legal or regulatory [1], striking with absolute nullity any contract that tends to alter the status of the public servant appointed in compliance with the legal provisions, through an administrative authority deed. This solution can also be found in several decisions of the Court of Cassation, like Decision no. 2355/3rd of December 1924 of the Third Section: “a public function exercised based on an authority appointment deed according to the organization laws cannot be withdrawn except for the cases and with the formalities

organizare nu poate fi retrasă decât în cazurile și cu formalitățile prevăzute de lege. O atare funcțiune nu poate fi modificată în ce privește durata ei prin încheierea unui contract între autoritate și funcționar deoarece legea în virtutea căreia e dată și se guvernează, fiind o lege de organizare administrativă, este ca atare de ordine publică și la asemenea legi nu se poate deroga prin dispoziții sau convenții particulare";

- funcția de stat are statut legal și reglementar deoarece actul de instituire al acesteia este întotdeauna un act de autoritate, iar cel care exercită funcția exercită autoritatea statală și nu drepturile decurgând dintr-o situație contractuală [2];

- faptul juridic ce dă naștere la raportul de funcție nu este acordul de voință, ci voința unilaterală a autorității care numește [3];

- raporturile dintre stat sau colectivitățile locale și funcționarii lor au la bază un statut legal ce derivă dintr-un act de autoritate (denumire), și nu dintr-un acord de voință, dintr-un contract [4];

- acordul (consimțământul) celui care ocupă funcția publică nu este decât o condiție pentru ca funcționarul public să poată exercita legal atribuțiile funcției. Funcționarul nu își exercită funcția în baza unui contract, dată fiind imposibilitatea negocierii încheierii sau modificării situației sale juridice pentru că altfel ar însemna să poată cere modificarea legii sau a actelor juridice emise în baza și în executarea legii. Drepturile pe care le au funcționarii publici nu sunt drepturi câștigate, patrimoniale în înțelesul strict al cuvântului, decât în perioada în care actul normativ care le-a prevăzut este în vigoare. Funcționarul public nu poate renunța la drepturile care îi sunt conferite prin lege, întrucât au fost prevăzute în interesul bunei funcționări a serviciului public, iar pe de altă parte, în materie de funcție publică drepturile pentru funcționari reprezintă obligații corelative [5];

- este cert că funcționarul public își desfășoară activitatea în temeiul unui raport de

provided by the law. A certain function cannot be altered as far as its duration is concerned by concluding a contract between the authority and the public servant because the law by virtue of which it is issued and governed, being an administrative organization law, is therefore of public order and one cannot depart from such laws through particular provisions or agreements";

- The state function has a legal and regulatory status because its setting up deed is always an act of authority, and the one exercising the function is the one exercising state authority and not the rights that result from a contractual situation [2];

- The juridical fact that produces the function relationship is not the agreement of will, but rather the unilateral will of the authority who appoints [3];

- The relations between the state or local communities and their public servants are based on a legal status that derives from an authority deed (name) and not from an agreement of will, from a contract [4];

- The approval (consent) of the one that takes the public function is only a condition for the public servant to be able to legally exercise the tasks of the function. The servant does not exercise his function based on a contract, given the impossibility to negotiate the termination or alteration of his juridical status, because it would mean otherwise that he may ask for the amendment of the law or of the juridical deeds issued on the basis and for the execution of the law. Public servants' rights are not earned, patrimonial rights in the strict meaning of the word, except for the period in which the normative act that provides them is enforced. The public servant cannot waive the rights granted by the law, because they have been provided for the good operation of the public service and, on the other hand, in matter of public function, servants' rights are correlative obligations [5];

- It is certain that the public servant develops its activity based on a duty relationship and not based on the individual

serviciu, iar nu în baza contractului individual de muncă. Dar, actul administrativ de numire în funcție nu reprezintă altceva decât manifestarea de voință a uneia dintre părți pentru încheierea unui raport juridic contractual; el urmează, ca regulă, cererii (persoanei) în cauză de a deveni funcționar public. Este vorba așadar, de un acord de voințe, de un contract nenumit, complex, cu clauze specifice atât actelor condiție (în mod preponderent), cât și actelor subiective (în domeniile în care negocierea este permisă de lege); solemn (forma scrisă a actului de numire, depunerea jurământului); sinalagmatic; cu titlu oneros; cu executare succesivă; încheiat *intuitu personae* [6];

- numirea unei persoane în calitate de funcționar public se realizează numai cu consimțământul său, printr-un act individual de investire într-o anumită funcție publică; acordul funcționarului public se dă în trepte, faza sa ultimă fiind jurământul (...) există deci un acord de voințe, un statut contractual, fără a fi însă un contract individual de muncă, în accepțiunea Codului muncii, ci un contract de drept public, un contract administrativ, în cazul căruia libertatea contractuală a părților este în mare parte suplinită de către legiuitor (...) actul de numire în funcție, împreună cu cererea sau/și acceptarea de către viitorul funcționar public formează acordul de voință, contractul administrativ. între raportul de muncă (de funcție publică) al funcționarului public și raportul de muncă al salariatului diferența specifică rezidă nu atât în modul în care se naște raportul juridic în baza căruia se prestează munca - evident similar - ci în faptul că funcționarul public este un „agent” al puterii publice, în timp ce salariatul nu (chiar dacă este angajat în muncă la o autoritate sau instituție publică). Este, deci, esențial să se sublinieze că raportul de serviciu constituie în realitate, un raport juridic de muncă, având însă particularități certe determinate de incidența puternică și specifică a unor norme de drept public [7];

- în cazul funcționarului public, consimțământul nu se exprimă *uno ictu*, ci în

labour agreement. But, the administrative appointment deed is nothing but one of the parties' expression of will for concluding a contractual legal relationship; it usually follows the application (of the person) to become a public servant. It is therefore an agreement of wills, an unnamed, complex contract, with provisions specific both to condition acts (preponderantly) and to subjective acts (the fields in which negotiation is allowed by law); solemn (the written form of the appointment act, oath swearing); synallagmatic; for good and valuable consideration; with successive enforcement; concluded *intuitu personae* [6];

- A person's appointment as public servant is made only with its consent, through an individual act of appointment in a certain public function; the consent of the public servant is given in stages, the last stage being the oath (...), there is therefore an agreement of wills, a contractual statute, without being an individual labour agreement, within the meaning of the Labour Code, but rather a public law contract, an administrative contract, according to which parties' contractual freedom is mostly supplied by the legislator (...) the appointment deed, along with the future public servant's application and/or acceptance make up the will agreement, the administrative contract. Between the public servant's duty relationship (public function) and the employee's duty relationship, the specific difference is not so much in the way in which the legal relationship based on which labour is developed occurs – obviously in a similar way – but rather in the fact that the public servant is an “agent” of public power, while the employee is not (even if it is employed by a public authority or institution). It is therefore essential to underline the fact that the duty relationship is actually a legal labour relationship, which characteristics determined by the powerful and specific incidence of public law regulations [7];

- In the case of public servant, consent is not expressed *uno ictu*, but rather in stages.

trepte. El se exprimă anterior numirii, prin înscrierea și participarea la concurs, cu respectarea condițiilor prescrise de lege. Ulterior parcurgerii etapelor concursului, consimțământul se consfințește, se încheie, prin jurământ [8];

- raportul de serviciu al funcționarului public *constituie o formă tipică* a raportului juridic de muncă, raport care, deși este distinct de contractul individual de muncă, nu diferă esențial de acesta [9];

- într-adevăr [10]:

- atât raportul juridic născut prin încheierea contractului individual de muncă cât și raportul de serviciu au o natură contractuală, având la bază un acord de voință al părților;

- prestarea muncii și salariul constituie obiect, respectiv cauză, atât în cazul contractului individual de muncă, cât și în cazul raportului de serviciu;

- executarea contractului individual de muncă, ca și executarea funcției publice presupune o relație de subordonare a persoanei fizice (salariat/funcționar public) față de angajator, respectiv față de autoritatea (instituția) publică;

- funcționarii publici, ca și salariații, își desfășoară activitatea în cadrul unui program cu o durată normală a timpului de 8 ore pe zi și 40 de ore pe săptămână [art 32 alin.(1)], au salariul (art.29), au concediul de odihnă (art.34), răspund disciplinar (art.67-71), pot fi delegați, detașați și transferați (art.70-80 din Legea nr.188/1999);

- dreptul funcționarului public de a fi despăgubit de autoritatea (instituția publică) în situația în care acesta a suferit din culpa acesteia un prejudiciu material în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu (art.41 din Legea nr.188/1999) este identic reglementat și de art.269 alin.(1) Codul muncii (ce consacră răspunderea patrimonială a angajatorului);

- unele cauze de încetare a raportului de serviciu (art.84-86 din Legea nr.188/1999) diferă doar sub aspect terminologic de cauzele de încetare a contractului individual de muncă prevăzute de art.55, art.58, art.61,

It is expressed before the appointment, by registering and taking part in the contest, in compliance with the provisions of the law. After going through the stages of the contest, the consent is certified through oath [8];

- The public servant's duty relationship *is a typical form* of the legal working relationship, which although it is different from the individual labour agreement, it is not essentially different from it [9];

- Indeed [10]:

- Both the legal relationship resulted from the conclusion of the individual labour agreement and the duty relationship have a contractual nature, based on parties' agreement of will;

- work provision and remuneration are object, respectively cause both in the case of the individual labour agreement and in the case of the duty relationship;

- the execution of the individual labour agreement, as well as the execution of the public function suppose a subordination relation of the natural person (employee/public servant) to the employer, or the public authority (institution) respectively;

- public servants, as well as employees, carry their activity within a schedule with a normal duration of 8 hours a day a 40 hours a week [art. 32 par. (1)], they receive a salary (art. 29), they have rest leaves (art. 34), they are disciplinarily liable (art. 67-71), they can be deputized, relocated, transferred (art. 70-80 of the Law no. 188/1999);

- the public servant's right to be compensated by the authority (public institution) in case of a material prejudice due to the latter's fault, during its fulfilment of its duty tasks (art. 41 of the Law no. 188/1999) is identically regulated by art. 269, par. (1) of the Labour Code (which provides employers' patrimonial liability);

- some provisions related to the duty relationship termination (art. 84-86 of the Law no. 188/1999) differ only from terminological point of view from the provisions related to the individual labour agreement termination

art.65 Codul muncii;

- la fel ca și salariații, funcționarii publici beneficiază de concedii medicale, de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, de asistență medicală, proteze și medicamente “în condițiile legii” (art.34, art.37-38 din statut);

- în plus, ce îi apropie și mai mult de statutul salariaților, funcționarii publici au dreptul să se asocieze în sindicate (art.27), să exercite dreptul la grevă (art.28) și pe cel de a demisiona [art.84 alin.(1) lit.e)] etc. Ei pot încheia acorduri colective (art.61), asemănătoare contractelor colective de muncă [11];

- funcționarul public *nu* este un terț, un beneficiar al serviciului public, ci este integrat acestuia. Investit în funcția publică, el exercită atribuțiile de putere statală în numele autorității (instituției) din care face parte, realizând competența atribuită acesteia [12];

- drept urmare, autoritatea (instituția) în serviciul căreia se află și îi este subordonat, se comportă față de el ca un veritabil angajator. Actele sale sunt unilaterale asemenea, ca regulă, a actelor oricărui angajator față de salariații săi, dar prin ele nu se exercită puterea publică, ci prerogativele de parte a raportului de muncă cu privire la cei aflați în serviciul său [13].

Dincolo de controversele doctrinare, apreciem că se observă și în România o tendință de liberalizare a funcției publice în direcția contractualizării acesteia, Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici instituind posibilitatea pentru autoritățile și instituțiile publice de a încheia anual, în condițiile legii, acorduri cu sindicatele reprezentative ale funcționarilor publici sau cu reprezentanții funcționarilor publici, care să cuprindă numai măsuri referitoare la:

- a) constituirea și folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă;

- b) sănătatea și securitatea în muncă;

- c) programul zilnic de lucru;

- d) perfecționarea profesională;

provided by art. 55, art. 58, art. 61, art. 65 of the Labour Code;

- as well as employees, public servants are entitled to sick leaves, retired pays and other social insurances rights, medical assistance, prostheses and medicines “in compliance with the law” (art. 34, art. 37-38 of the regulations);

- moreover, what brings them even closer to employees’ status is that public servants are entitled to affiliate in trade unions (art. 27), to exercise their right to strikes (art. 28) and the right to resign [art. 84 par. (1) letter e)] etc. They may conclude collective agreements (art. 61), similar to collective labour agreements [11];

- the public servant *is not* a third party, a beneficiary of the public service, but he is rather integrated to it. Once appointed in the public function, he exercises the state power tasks on behalf of the authority (institution) he is a part of, fulfilling its competence [12];

- consequently, the authority (institution) in whose service and suborder he is, acts as a real employer towards him. Its acts are also unilateral as a rule to any employer’s acts towards its employees, but they do not exercise public power, but rather the party prerogatives of the labour relationship towards the people that are in its service [13].

Beyond doctrinarian controversies, we notice in Romania a liberalization trend of the public function for its contractualization, Law no. 188/1999 regarding the Public servants’ status establishing the possibility for public authorities and institutions to annually conclude, in observance of the law, agreements with the representative trade unions of public servants or public servants’ representatives, that include measures regarding:

- a) establishing and using the funds meant for improving the conditions at the job;

- b) occupational health and safety

- c) daily working schedule

- d) professional improvement

- e) other measures than the ones provided by the law, regarding the protection

e) alte măsuri decât cele prevăzute de lege, referitoare la protecția celor aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale (art. 72 pet. 1).

Pentru a pune în aplicare aceste prevederi a fost adoptată Hotărârea nr. 833/2007 privind normele de organizare și funcționare a comisiilor paritare și încheierea acordurilor colective [14] care consacră principiul poziției de egalitate juridică a părților arătând că negocierea clauzelor și încheierea acordurilor colective se face în mod liber de către părți [art. 24 alin. (1)].

Dacă în doctrină nu există un punct unitar de vedere în această materie, în jurisprudență lucrurile par a fi tranșate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 14/2008 [15] pronunțată de Secțiunile unite, *privind examinarea recursului în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea interpretării unitare a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, cu modificările și completările ulterioare, referitor la acordarea acestor beneficii procurorilor, judecătorilor, personalului auxiliar de specialitate, funcționarilor publici, categorii de personal care nu își desfășoară activitatea în baza unui contract de muncă, precum și personalului contractual din cadrul instanțelor și parchetelor*. Decizia subliniază particularitățile raportului de muncă al funcției publice față de raportul de muncă al salariatului concluzionând că „actul de numire în funcție a autorității publice împreună cu cererea sau/și acceptarea postului de către viitorul funcționar public formează acordul de voință, *contractul administrativ* (s.n.)”- *în analiza elementelor acestui tip de contract administrativ se pornește, în decizia menționată, de la prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 188/1999, care arată că „funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică”*. Ca atare, funcționarii publici nu își desfășoară

of those elected in the management bodies of trade unions organizations (art. 72, point 1).

In order to enforce these provisions, Decision no. 833/2007 was adopted regarding parity commissions organization and operation regulations and collective agreements conclusion [14] which establishes parties' legal equality principle showing that provisions negotiation and collective agreements conclusion is made freely by the parties [art. 24 par (1)].

If the doctrine does not include an uniform point of view in this matter, in jurisprudence, things seem to be settled by the High Court of Cassation and Justice through the Decision no. 14/2008 [15] sentenced by the United Sections, *regarding the appeal examination to the interest of the law, declared by the district attorney of the Prosecutor's Office near the High Court of Cassation and Justice, in order to uniformly interpret the provisions of art. 1 par. (1) and (2) of the Law 142/1998 regarding luncheon tickets granting as further amended and completed, regarding these rights granting to district attorneys, judges, auxiliary specialized personnel, public servants, categories of personnel that do not carry their activity based on a labour agreement, as well as to the contractual personnel from courts of law and prosecutor's offices*. The decision reveals the characteristics of the public function duty relationship as compared to employees' duty relationship, concluding that “the public authority's appointment deed along with the job application and/or acceptance by the future public servant make up the agreement of will, *the administrative contract*” – *in the analysis* of this type of administrative contract, the aforementioned decision starts from the provisions of art. 2 par. (2) of the Law no. 188/1999, which stipulates that “the public servant is the person appointed in a public function, in compliance with the law”. Consequently, public servants do not carry their activity based on a labour agreement, as they are in a duty relationship resulted from the administrative appointment act. What

activitatea în temeiul unui contract de muncă, ei aflându-se în raporturi de serviciu rezultate din actul administrativ de numire în funcție. Ceea ce particularizează raportul de muncă al funcției publice de raportul de muncă al salariatului este faptul că funcționarul public este purtător al puterii publice, pe care o exercită în limitele funcției sale. Între raportul de muncă al funcționarului public și raportul de muncă al salariatului diferența specifică rezidă atât în modul în care se naște raportul juridic în baza căruia se prestează munca, cât și în faptul că funcționarul public este un agent al puterii publice, în timp ce salariatul nu. Funcționarul public este o instituție a dreptului public, pe când salariatul este o instituție a dreptului muncii. Funcționarilor publici li se aplică normele speciale cuprinse în Constituție, în Legea nr. 188/1999, în alte reglementări de drept administrativ și doar în completare normele de drept al muncii, numai în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice.

Apreciem că o astfel de interpretare este permisă de Legea nr. 188/1999 care nu precizează expres că funcționarul s-ar afla în raport cu administrația într-o situație statutară și reglementară.

În final, menționăm și faptul că doctrina bazată pe statutul funcționarilor Comunităților Europene arată că actul de numire într-o funcție comunitară reprezintă un act juridic cu caracter unilateral și conferă funcționarului comunitar o situație juridică statutară și reglementară [16].

Note bibliografice

[1] J.H. Vermeulen, *Contractul ca modalitate de recrutare a funcționarilor publici*, R.D.P. nr. 1-2/1932, p. 82-86. Acest autor considera contractul ca fiind exclus dintre mijloacele de recrutare a funcționarilor publici, apreciind că „în cazurile cu totul excepționale în care legea îndrituiește administrația respectivă să angajeze personalul său prin contract, acesta

differentiates public function duty relationship from the employee's duty relationship is the fact that the public servant is bearer of public power, that he exercises to the extent of his function. Between the public servant's duty relationship and the employee's duty relationship the specific difference is both in the way in which the legal relationship based on which labour is provided occurs, and in the fact that the public servant is an agent of public power, while the employee is not. The public servant is an institution of the public law, while the employee is an institution of the labour law. Public servants are applied the special regulations provided by the Constitution, in the Law no. 188/1999, in other administrative law regulations and only as completion in the labour law regulations, only to the extent in which they do not act contrary to the public function specific legislation.

We think that such an interpretation is allowed by Law no. 188/1999 which does not expressly provide that the public servant is in a statutory and regulatory status in relation to the administration.

In conclusion, we mention the fact that the doctrine based on European Communities public servants' statute provides that the appointment deed in a communitarian function is a unilateral legal act and provides the public servant with a legal statutory and regulatory status [16].

References

- [1] J.H. Vermeulen, *Contract as a Way of Recruiting Public Servants*, R.D.P. no. 1-2/1932, p. 82-86. The author thinks that contract is excluded from the recruitment means of public servants and appreciate that "in the entirely exceptional cases in which the law allows the administration to employ its personnel by means of a contract, it cannot be considered, in most of the cases, among public servants", p. 82
- [2] M. Hauriou, *Précis élémentaire de droit administratif*, Société anonyme du Recueil

nu poate fi socotit, în majoritatea cazurilor, în rândurile funcționarilor publici", p. 82.

[2] M. Hauriou, *Précis élémentaire de droit administratif*, Société anonyme du Recueil Sirey, 1925, p. 272 și urm. [3] A. Iorgovan, *Tratat de drept administrativ*, vol.1, Editura All Beck, București, 2005, p. 582, nota 1.

[4] I. Popescu - Slăniceanu, *Teoria funcției publice*, Editura Evrika, Brăila, 1999, p.191.

[5] I. Popescu - Slăniceanu, *Teoria funcției publice*, Editura Evrika, Brăila, 1999, p.125.

[6] Al. Țiclea, *Tratat de dreptul muncii*, Editura Universul Juridic, ediția a II-a, București, 2007, p. 18.

[7] I.T. Ștefănescu, *Tratat de dreptul muncii*, Editura Wolters Kluwer, București, 2007, p. 23, 24.

[8] V. Vedinaș, *Legea nr. 188 din 8 decembrie 1999 privind Statutul funcționarilor publici comentată, ediția a II-a revăzută și adăugită*, Editura Lumina Lex, București, 2002, p. 209.

[9] Ș. Beligrădeanu, *Considerații - teoretice și practice în legătură cu Legea 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici*, în *Dreptul* nr. 2/2000, p. 7-12.

[10] Al. Țiclea, *Competența soluționării litigiilor de muncă în cazul funcționarilor publici*, în *R.R.D.M.* nr. 1/2006, p. 20-21.

[11] În literatura juridică de drept administrativ se vorbește de contractele colective de muncă și în cazul funcționarilor publici, la fel ca în cazul salariaților. A se vedea în acest sens, A. Iorgovan, *Tratat de drept administrativ*, vol. 2, ediția a IV-a, Editura All Beck, București, 2005, p. 625-627.

[12] A. Iorgovan, p. 584.

[13] Al. Țiclea (coordonator), L. Georgescu, A.C. Ștefănescu, B. Vlad, *Dreptul public al muncii*, Editura Wolters Kluwer, București, 2010, p. 482.

[14] Publicată în Monitorul Oficial al României nr. 565 din 16 august 2007.

[15] Publicată în Monitorul Oficial al României nr. 853 din 18 decembrie 2008.

[16] C. Călinoiu, V. Vedinaș, *Teoria funcției publice comunitare*, Editura Lumina Lex, București, 1999, p. 23, 24.

Sirey, 1925, p. 272 and the following

[3] A. Iorgovan, *Administrative Law Treaty*, vol. 1, All Beck Press, Bucharest, 2005, p. 582, note 1.

[4] I. Popescu – Slăniceanu, *Theory of Public Function*, Evrika Press, Braila, 1999, p. 191

[5] I. Popescu – Slăniceanu, *Theory of Public Function*, Evrika Press, Braila, 1999, p. 125

[6] Al. Țiclea, *Labour Law Treaty*, Juridical Universe Press, 2nd edition, Bucharest, 2007, p. 18.

[7] I.T. Ștefănescu, *Labour Law Treaty*, Wolters Kluwer Press, Bucharest, 2007, p. 23, 24.

[8] V. Vedinas, *Law no. 188 from 8th of December 1999 regarding Public Servants' Status, commented, 2nd edition, revised and completed*, Lumina Lex Press, Bucharest, 2002, p. 209

[9] S. Belingradeanu, *Theoretical and Practical Considerations regarding the Law 188/1999 regarding Public Servants' Status*, in *Law* no. 2/2000, p. 7-12.

[10] Al. Țiclea, *Jurisdiction of Labour Litigations Settlement in the case of Public Servants*, in *R.R.D.M.*, no. 1/2006, p. 20-21.

[11] The administrative law literature speaks of collective labour agreements in the case of public servants just like in the case of employees. See also A. Iorgovan, *Administrative Law Treaty*, vol. 2, All Beck Press, Bucharest, 2005, p. 625-627.

[12] A. Iorgovan, p. 584.

[13] Al. Țiclea (coordinator), I. Georgescu, A.C. Ștefănescu, B. Vlad, *Labour Public Law*, Wolters Kluwer Press, Bucharest, 2010, p. 482.

[14] Published in the Romanian Official Gazette no. 565 from 16th of August 2007

[15] Published in the Romanian Official Gazette no. 853 from 18th of December 2008.

[16] C. Calinoiu, V. Vedinas, *Theory of Communitarian Public Function*, Lumina Lex Press, Bucharest, p. 23, 24.